

האם היה קצין המישטרה

שותף במיגרש-החנייה

ורפק דו"חות לנהגים

כדי להגדיל את הכנסותיו?

הדי פרשת השחיתות בפתח-תקווה, שב- עקבותיה הושעו שני קצינים בכירים ו- סמל במישטרה המקומית, עוד לא גוועו - כאשר התפוצצה לאחורונה באס-המו" שבות שערורייה חדשה, בעלת אופי דור- מה.

גם הפעם החל הדבר בשמועות, גם ה- פעם, דיברו השמועות על קשרים אסור- רים בין אנשי מישטרה מקומיים לאנשי עסקים מקומיים. קשרים, שכחוצאה מהם גרמו קצינים במישטרת פתח-תקווה ל- הגדלת הכנסותיו של עסק מקומי - וב- תמורה קיבלו חלק מהכנסות אלו:

עד כאן - השמועות, מה בקשר ל- עובדות? השאלה הראשונה והמרכזית, השבוע, היתה: האם התנהלה חקירה מישטרית

שוטר רושם דו"ח למכונית שמחוץ למגרש-החנייה ו-אפס הנוכחות

מתוך מפתיע. הדבר המרכזי שעניין את יצחק בן-אהרון היה: סילוקו של אשר ידלין, מנכ"ל חברת העובדים, מגד עיניו. קופת-חולים נראתה בעיניו מקום אידיאלי לכך.

את חבריו בוועדה המרכזת, עניין פרט אחר: הפקדת הקופה, מקור כוח ושליטה ראשוני בחינוכותו, בידי איש מפלגה נאמן. גם בעיניהם, היה ידלין בחירה אידיאלית.

150 חברי הוועד הפועל מינו עצמם לרפא את המחלה - שהם עצמם היו מפיצה. על שולחן הוועד-הפועל הונחה הצעת החלטה הריפה של הוועדה המרכזת, שקראה להטיל סנקציות נגד הרופאים ה- מתמרדים, ולתבוע אותם לדין.

היה זה דווקא בן-אהרון עצמו שהתגלה במפתיע כמתון, הפעם, הציע שלא להצביע על הצעת ההחלטה. להסתפק בקריאה צימ" חונית לרופאים לחזור לעבודתם ולפתוח במו"מ עם מוסדות ההסתדרות.

מרד, לעצם דרישתם של הרופאים, לא היה לבן-אהרון ולחבריו לוועדה המרכזת כל תשובה עניינית. בקופת-חולים יש 16 מחוזות - ו-17 שיטות ניהול, תקפו ה- רופאים, "מספר הפקידים בקופת-חולים הולך וגדל, ומספר הרופאים הולך וקטן. הפיתרון היחידי לסבל החולים - ניהול הקופה בידי רופא."

הדרישה נראתה כה צודקת, ותשובת הבוסים של ההסתדרות בעיניה כה מגומגמת, שאפילו חברי הוועד-הפועל, שבכל ימות השנה אומרים בום לכל דרישה של המזכ"ל התקיף, הבינו הפעם שחורפותו של הרופא המדומה איננה תרופה: בהצבעה על הצעות ההחלטה, נמנעו רבים מחברי מפ"מ, ל"ע וגח"ל, מהצבעה על הצעת כינוס ועולם הזה - כוח חדש, שקראה לכנס ועידה ארצית של הקופה, להרכיב מחדש את מוסדותיה, ולהפריד את משרת היור"מ מו של המנהל הכללי, תוך כדי הקפדה כי בראש הקופה יוצב רופא או מנהל בעל השכלה ונסיון במינהל רפואי.

הימנעות זו, כשיצחק בן-אהרון עומד עם פטישו ודורש להצביע נגד - היתה, במובנים של גוף זה, מרד מרעיש.

תליאביב

גזוז

בטעם שוקולד

מובלעת של פעם וטעם

חבויה כלב

תליאביב הקטנה.

רוצה קצ'קאבאל תורכי חיזור בצבע

פכא משה נתן

מתוך-מתוך

וחרף ללשון? זיתים יוניים בצבע חר ציל - וכמעט בממדיו? עלי-גפן כביר (המשך בעמוד 28)

כיום להגביר את התודעה היהודית בכית" הספר!"

אחת לכמה שנים עוברת קריאה זו בעיר תוניס, תוך ביטויי חרדה ותדהמה. בכל פעם יש לכך אותה הסיבה: קמה קבוצת צעירים חדשה, הדוחה את הקשר בין ישראל לעם היהודי, מבטלת את זכר ה- שואה, משמיצה את הציגונות, ועוד דברים נוראים.

השבוע זה קרה שוב. קמה קבוצה בשם "נמרוד", ראשי-התיבות של "נוער מרד במימסד הקיים". היא אמרה את כל הדבר- רים הנוראים. היא אפילו קיימה כינוס.

העיתונאים עטו על המציאה, כתבו על כך מאמרים ארוכים. המסקנה: נפל דבר בקרב הנוער, יש משבר בחינוך.

כנו של רטוש. אילו היו פחות תמימי- מים, היו הכתבים מבחינים בכמה דברים מוזרים. למשל:

● "נמרוד" אינו, ראשי התיבות של "נוער-מרד" במימסד-הקיים". עומת זאת, נחרוד היה שם פסלו של יצחק דנציגר, לפני שלושים שנה. פסל זה הפך סמלה של קבוצה שקמה אז, ושזכתה בכינוי "הכנענים". שמה הרשמי היה "הוועד לגיי- בוש הנוער העברי". ומנהיגה היה המשורר אוריאל של (יונתן רטוש).

● בנו של שלח-רטוש, הפרופסור ה- צעיר ביותר במדינה, היה המנחה בכנס קבוצת "נמרוד" החדשה.

● כל ניסוחי "נמרוד", בלי יוצא מן הכלל, הם חזרה מילולית על סיסמותיו של רטוש מפני 30 שנה.

קבוצת "נמרוד" לא היתה אלא קבוצת ה-כנענים, בשם חדש - אחד השמות הרבים, כמו "אלף", שבהם ניסתה לפעול מדי פעם, על פי העיקרון: "משנה שם, משנה מול".

אבנים בכיזה. כושרם של ה-כנענים לעורר רעש, כל כמה שנים, אינו מיקרי. הוא נובע מן העובדה שהחינוך הישראלי כפוא, מעורר אדישות והתנגדות בקרב תלמידיו. הרבה מדברי-הביקורת של ה-כנענים, להבדיל ממצעם המדיני ה- קולוניאלי, קולעים למטרה.

הכנענים רוצים להמסיר בליסטראות בחומת המימסד. הם מצליחים לזרוק רק אבנים בכיזה, לעורר אידוות. גם זה לברכה.

הסתדרות

הרופא

המדומה

סיכום של מיליון חברי

קופת-חולים הכללית -

חשוב פחות מעסקי

הפוליטיקה.

את מיליון חברי קופת-חולים הכללית, הסובלים כל ימות השנה מהשירות הניתן להם, גם כאשר אין שביתת רופאים - לא עניין כל-כך הוויכוח מי צודק, ומי חייב לנהל את מוסדם: רופא או ממונה פוליטי. הדבר היחידי שעניין אותם, היה לקבל שירות רפואי הוגן, תמורת כספם.

אך זה בדיוק הדבר שהיה הרוחק ביותר מדאגותיהם של הבוסים של ההסתדרות השבוע, בעת ישיבת הוועד הפועל שדנה בנושא.

טחה במלבס, בשם המעורר-אמון השומר האחרא.

מחירי החנייה במיגרש המונופוליסטי הם נכבדים: 80 אגורות לכל שעה או לחלק ממנה. בהתחשב במיספר הרציני של מבקרים המגיע בכל שעה משעות ה- יום לביקורי קרובים בבית-החולים, אפ" שר לקבל מושג אודות הכנסותיהם של הבעלים.

מהכנסות אלה, טוען מובשוביץ, מקבל הוא, תמורת ניהולו, עשרה אחוז.

לעצם העניין, התברר לפתע, בשיחה עם מובשוביץ, שדווקא כן התנהלה חקיר- רה, "נחקרתי על כל הפרשה לפני כ- חודשיים". גילה השבוע מובשוביץ, מינ- קובסקי, מהמטה הארצי, הגיע לכאן ושאל אותי אם פקד דן שמש מקבל רווחים מ- ההכנסות שלי במיגרש-החנייה?

"אמרתי לו להד"ם. 500 הלירות לחודש שאני מרוויח במקום, לא מאפשרות לי להתחלק ברווחים עם עוד מישהו. אמרתי למינקובסקי כי אהיה מוכן להיחקר כ- מכונת-אמת, אך לא הזמינו אותי. ידוע לי כי שמש נחקר במכונת האמת, אך אני בטוח שלא מצאו בו דופי".

ידיד אלמוני. אם כן, מסתבר שדווקא כן היתה חקירה, אך זו לא היתה הסתירה היחידה שנתגלתה בפרשה.

סיפר מובשוביץ בגילוי-לב: "שמש הוא ידיד טוב שלי, ואני יודע שהוא אדם ישר. זהו פשוט ציד-מכשפות שעורכים שוטרים במישטרת פתח-תקווה, המנסים להטביע אחרים בכפית-מים".

לעומת דברים אלה, טוען פקד דן שמש, כשנתבקש להגיב: "אינני מכיר את חיים מובשוביץ, ולא ידוע לי על כל חקירה שהיא".

טענתו של הפקד כי אינו מכיר את מי שטוען כי הוא ידיד טוב שלו, נראתה פיקנטית במיוחד לאור דברים נוספים ש- גילה מובשוביץ: "אני נמצא בקשרים הדוקים עם מישטרת פתח-תקווה", סיפר איש האבטחה הוותיק, "כשהם מחפשים גנבים - הם מצלצים אלי, יש לי שיר- רות מודיעין מצויין, ואני מפעיל אותו גם למען המישטרה. לפעמים הם שמתמשים גם ברכב שלי לצרכיהם".

אין הוכחות. עדות נוספת בקשר ל- קשרים בין שמש למובשוביץ תרם רב- סמל שלום טוויק - אחד משלושת אנשי התחנה שהושעו בפרשת רמ-טרון: "לפני כשנתיים", סיפר, "עזר שמש ל- חיים מובשוביץ להשיג דירה בפתח-תקווה בתנאים טובים ובהנחה רצינית". היה זה טוויק, שהקשר בין דו"חות ה- חנייה הנמרצים, לבין פעולתו של מיגרש- החנייה, לא מצאחן בעיניו. הוא היפנה את תשומת-ליבו של המטה-הארצי לפר- שה, טוען כי את ההוראות להגשת הדו"חות - הוציא שמש.

טוען השבוע גם טוויק: "המישטרה כן חקרה בנושא. אף אני נחקרתי, אך לא נמצאו כל הוכחות שייאפשרו להעמיד מישהו לדין".

דיעות

כנענים עליך.

ישראל!

מי היא קבוצת

הנוער שהרעשה

את העיתונות?

"מה קורה לנוער שלנו? הוא התחיל לפתע להתכחש ליהדות ולמסורת! צרי-

פקד שמש

הרבה חשדות -

פנימית נגד פקד דן שמש, ממלא-מקום מפקד תחנת פתח-תקווה וקצין הסיוור שלה, בעניין זה - או לא התנהלה.

תשובתו הרשמית של דובר המישטרה: "לא התנהלה, ולא מתנהלה, כל חקירה נגד שום קצין במישטרת פתח-תקווה, כי גושא זה".

אלא שממקורות אחרים, הגיעו תשובות קצת שונות.

שליטים מוזרים. הפרשה הנידונה נר- געת לאלפי רוכבות אורחים, המבקרים את קרוביהם השוכנים בבית-החולים ב- לניסון. במשך שנים, חננו המוני המב- רים את כל-יריככם בשבילים ובשדות ה- ריקים שמסביב לבית-החולים. נוהג זה פסק לאחרונה, כאשר פלשה הקידמה ל- איזור: נסללו כבישי אספלט, והוקם מיג- רש-חנייה רחבי-ידיים ומטורד.

עם פתיחתו של המיגרש, נאסרה חר- גייה בכל הסביבה, לנהג הפשוט, ניראו שלטו האין חנייה המרובים מורים, מאחר שחנייה לצד הכבישים רחבי-הידיים ו- שבילי-העפר המרובים, לא נראתה כמפ- ריעה את התנועה הדלילה.

מיד עם פתיחת מיגרש החנייה, התלב- שה מישטרת פתח-תקווה במרץ רב על- האזור. כל מכונת-שחנתה מחוץ למיג- רש - חטפה דו"ח, מאחר שבעלי הרכב במקום אינם דיירי-קבע, אלא מתחלפים מדי כמה ימים - לא פחת זרם העבריי- נים, וידי השוטרים היו מלאי פרנסה ללא חרף.

דפיקה שיגרתית. לשוטרים, היתה זו מלאכה שיגרתית, לנהגים, היתה זו דפיקה שיגרתית. היחידים שנהגו מהעסק, היו בעלי מיגרש-החנייה.

המיגרש ניבנה על-ידי ג' כיוחילים בע"מ, חברה בבעלותו של ד"ר וויד דנק- נר, מחיפה. מנהל אותו חיים מובשוביץ (39), שבנוסף לכך יש לו גם חברת אב-